

[Steffensen]

mærksom på gang- og cykelstier og sådan noget.

Det er bestemt nødvendigt, at der er partier, der vil påpege disse ting, og vi vil gerne støtte VS i disse synspunkter, men samtidig må jeg sige, at vi ser nok noget forskelligt på, hvordan vi skal gøre det. Vi mener i kristeligt folkeparti, at vi må lade dette være en primærkommunal opgave og ikke en statslig opgave. Men i øvrigt synes jeg, der er grund til at sige, at disse synspunkter vil vi i hvert fald gerne være med til at drøfte videre i udvalget, og så må vi jo se, om vi kan nå frem til noget fælles, når det drejer sig om konklusionen til sidst.

Waldorff (VS):

Jeg synes jeg kan sige tak for en vis interesse og også for en del pæne ord hen ad vejen, mere fra nogle end fra andre selvfølgelig.

Måske ville det være bedst at prøve at tage nogle af de problemkomplekser op, der er nævnt, fremfor at gå igennem, hvad hver enkelt har sagt.

Nu har vi jo mange andre børnepolitiske forslag, og det er klart, at dette kun dækker et hjørne. Det, som dette her handler om, er: på hvilke måder har de fysiske omgivelser og den fysiske planlægning betydning for nogle af de problemer, vi har set i de senere års udvikling i det, der hedder forholdet mellem børns tilværelse sammen med forældrene og så børns institutionsliv. Den udvikling, der er sket de senere år, og som udtrykker sig fysisk, er den, at der bliver mindre og mindre kontakt mellem børn og forældre på grund af stadig mere udearbejde. De enkelte generationer og helt ned til de enkelte årgange bliver mere og mere isoleret i forhold til hinanden, og det betyder, at de erfaringer, som børn tidligere har kunnet gøre med ældre søskende, yngre søskende og kammerater i lokalområdet, som har været i andre aldersklasser, bliver færre og færre. Børns muligheder for at gøre selvstændige erfaringer og afprøve nogle ting bliver færre og færre, fordi samfundet generelt mere og mere bliver et samfund med kontrol og overvågning både af børn og voksne, og i høj grad mærkes det netop som en indskrænkning af børns selvstændige oplevelsesmuligheder. Det er et kolossalt stort problem, og jeg mener, at der

bliver gjort så lidt ved de problemer, der er knyttet til den fysiske planlægning, at skulle det endelig gå hen og vise sig, at vores forslag griber ind i kommunernes selvbestemmelsesret, kan det vel ikke være sådan, at den aktuelle fordeling mellem statslige og kommunale opgaver skal afskære os fra at løse et problem, som handler om, at en generation eller flere generationer af børn er ved at blive tabt, fordi vores samfund overhovedet ikke har taget højde for de psykiske og udviklingsmæssige konsekvenser af en fejlagtig planlægning eller bare af en planlægning, som kører på økonomiens betingelser, og som overhovedet ikke har formået at tage højde for, hvad der sker med børnene i dette her samfund.

Nu mener jeg ikke, det er så galt i virkeligheden, som det er nævnt af nogle af ordførerne, med denne modsætning imellem, hvad der er statslige og hvad der er kommunale opgaver. Jeg mener faktisk, at en del af de forslag, som vi kommer med, i princippet kan løses inden for den fordeling af kompetence og opgaver, som findes i planlovgivningen. Det er ikke sådan, at alt er overladt til kommunerne f.eks. i forbindelse med, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at man kan begynde at bebygge ubebyggede byzonearealer – for bare at tage det eksempel. Der er ret detaljerede planbestemmelser og § 6-redegørelser om, hvad der skal ske omkring lokalplaners udarbejdelse, høringsmuligheder og sådan noget, der skal overholdes. De bestemmelser, der findes, bygger faktisk på, hvad centrale myndigheder har fastlagt som minimumskrav til en lokalplanlægning. Der er også en byggelov om byggetilladelser og den slags ting, og den siger, at staten fastsætter nogle mindstebetingelser. Det mener jeg sådan set imødegår en del af de argumenter, der har været mod forslaget. Der vil ikke være noget i vejen for, at man gennem en bekendtgørelse fra miljøministeriet – det kan også være, det forudsatte en lovændring – fastsatte krav om, at børn skulle høres særligt i forbindelse med udarbejdelse af lokalplaner. Det ville ikke bryde med den principielle opbygning af planlovene, så jeg mener faktisk godt, man kunne komme et stykke ad vejen, men det behøver jeg sådan set ikke gå ind på, det kender man vel nogenlunde. Men det er en forudsætning for, at man kan komme nogen vegne, for sådan